

En lyckad jakttag

Sedan några år tillbaka har alltid jag och min tvillingsyster Angelica fått följa med på älgjakten under hösten med pappa. Den här dagen var det min tur att följa med.

Jaktlaget lottar ut passen, och då går någon runtomkring borden med en liten, gammal låda med numren 1 och uppåt. Jag fick välja nummerlapp som vanligt. Vi fick nummer 4, och vi valde samma pass som vi hade förra året, "Rena". Efter mötet åkte alla jägare och hundar ut till de olika passen. Det var fortfarande litet dimma när vi kom fram till passet, som förresten var på en myr. Vi satt drygt 100 meter ifrån skogskanten. Timmarna gick och hundarna sprang förbi. Då sade någon på pappas radio att älg var på väg åt vårt håll. Jag blev vaksam och tittade åt alla håll. Några sekunder senare nuddade pappa mig och pekade. Ut ur skogen kom en jättestor 14-taggare! När det kom ett bra tillfälle sköt han. Snart var vi på väg mot älgen för att ta ur den (men inte jag förstås). Det är inte ofta pappa ber om hjälp för att ta ur djuret, men nu gjorde han det. Från stunden visade sig till när jag var framme bredvid djuret och lite längre ändå, var jag faktiskt riktigt rädd för den! Jag hade ju bara sett älgar på väg till slakt och på jättelångt håll. För att inte vara i vägen gick jag bort mot en jämthund som hade skallat på älgen. Han var fastbunden vid ett träd, så han skällde för fullt och hoppade, och ett hopp råkade vara mot mig. Hunden råkade träffa mig på näsbenet så jag började blöda. Jag torkade bort blodet med några blad, och de som var där tittade på såret förr eller senare. I väntan på pappa som var nästan klar med älgen gick jag bort till blåbärsriset och började äta de ovanligt stora bären. Sedan gick vi och de andra tillbaka till respektive pass. När vi hade satt oss på jaktstolarna dröjde det inte många minuter förens nästa storoxe kom! Denna hade 23 taggar, när den ställde sig på en sten (eller något sånt) och tittade på oss förstod jag varför älgar kallas skogens konung! Just då sköt också pappa. Jag väntade lite innan jag följde efter pappa, jag var fortfarande helt orörlig med gapande mun. Pappa bad om hjälp över radion med denna också. Hemma finns en extraradio och när mamma och Angelica hörde att han behövde hjälp förstod de att det var stora djur som han hade skjutit. Men ganska snart gick jag efter pappa. Under tiden som vi väntade på hjälp räknade jag taggarna, och fick fram till 23! Precis som förra älgen gratulerade alla som var där oss. En jägare sa att "Oj, vad Angelica kommer att bli avundsjuk!" Hon sa också att jag hade tur som var med! Många andra i jaktlaget sa sedan samma sak, att jag hade sådan tur. Jag själv tyckte att det var otroligt att jag fick se och höra älgarna. När de kom fram knakade de mycket.

Efter att pappa och de andra var klara med älgen återvände vi till passet och började packa ihop. Jaktdagen var slut. Den enda nackdelen var att fyrhjulingen med den ena älgen på knappt kom upp på vägen igen. Man fick dra upp den med hjälp av bilar, och många träd och grenar bli nedsågade. Dessutom gick fyrhjulingen sönder. Men man lagade den och kunde hämta nästa älg, 23-taggaren. Jag fick åka med, men innan vi kunde åka fick jag sätta mig på släpet med älgen så att alla med kameror kunde fota. En del gratulerade mig också (hela jaktlaget var där i princip). Någon sa också att det var de största djur som skjutits i de skogarna på många år. När jag och hela ekipaget var på väg till slakt huset kom mamma med vår gråhund i koppel. Roxie var bara ett år ungefär, ändå har hon ett stort jaktintresse. Hon brukar jaga med pappa, men idag hade hon stannat hemma eftersom hon sträckt sig och haltade lite. Tur för mig eftersom pappa skulle sitta på pass istället.

Mamma tyckte att det såg roligt ut när vi kom med 23-taggaren några millimeter bakom mig. När de flesta jägare var vid slakt huset kom en reporter från lokala tidningen och fotade pappa med älgarna. Tänk vad snabbt nyheter sprids! Tyvärr sov jag i bilen när reportern var där, och jag blev ganska sur när jag fick reda på det. Varför väckte ingen mig! Jag var inte sur länge, för vilken otrolig dag jag hade haft!

Louise K, 12 år, blivande jägare

Vi har fler bilder!